

[Hanne Severinsen]

andre er bange for, at der er risiko for abort. Der har været en hel del diskussion om og undersøgelser af, hvad det betyder, når man ser meget på en skærm. Rent øjenmæssigt sker der ikke noget, men man kan jo godt få hovedpine, hvis man f.eks. sidder et sted, hvor man ikke har sørget for, at der er ordentlige lysforhold. Man kunne i det hele taget godt organisere arbejdet bedre nogle steder, man kunne også have et bedre kontormiljø, hvor man havde sørget for ordentlig luftfugtighed, og der er i det hele taget mange ting, man bør tænke på i et kontormiljø.

Hvad angår selve spørgsmålet om, hvorvidt der består en strålingsfare, har det ikke været muligt hidtil at finde belæg for det, men så længe der er folk, der er bange for det, mener jeg også, det er vigtigt, at man undersøger, om der virkelig skulle være en sådan strålingsrisiko, selv om jeg stiltfærdigt må sige, at vi vel så også må til at forbyde gravide at se TV derhjemme. Når skærmarbejde opleves som stressende, tror jeg det ofte skyldes, at det er et stillesiddende og dårligt arbejdsmiljø, man har på arbejdspladsen, og at det er det, man skal gøre noget ved.

Hvad angår det beskæftigelsesmæssige, er det givet, at der på nogle områder vil kunne nedlægges job. Det er klart, at man ikke længere behøver at sidde og registrere og kigge i kartoteker, når man har fået en ny teknik, der kan gøre det på en helt anden og bedre måde. Men det betyder jo netop, at man også bliver i stand til at gøre nogle andre ting, man bliver i stand til at udføre nogle mere kreative job. Det kræver ganske vist omskoling og efteruddannelse, og det bør virksomhederne selvfølgelig i høj grad tilbyde deres medarbejdere.

Men vi skal være opmærksom på, at det altid har været sådan, at ny teknik kunne bruges på to måder: man kan bruge ny teknik til at overflødiggøre mere rutinemæssige opgaver – og det er i sig selv udmærket – men man kan også bruge ny teknik til at løse nye opgaver, som man ikke før var klar over at der var mulighed for at løse.

Hvis man kun i dag skulle beskæftige sig med det forbrugsmønster, vi havde for 50 år siden, og havde de maskiner til rådighed, som vi har i dag, ville der næsten ikke være noget arbejde til os, men det er der trods alt alligevel, og det skyldes, at vi beskæftiger os

med andre ting; det er andre opgaver, vi nu har job til at løse.

I et land som Japan, hvor man jo har været forrest i udviklingen, hvad angår hele datateknikken, er der faktisk sket det, at der i løbet af de sidste ti år er blevet skabt 4,8 millioner nye job, og det er selvfølgelig ikke job, som man havde forestillet sig for 10 år siden, men det er job, der er blevet mulige, fordi udviklingen gør, at man kan løse nogle nye opgaver.

Så er der spørgsmålet om ligestilling. Det er desværre en kendsgerning, at kvinder har en tendens til at støde ind i områder, hvor den ny teknik overflødiggør deres job. Og det betyder også, at der er et reelt ligestillingsproblem, hvis vi ikke kan få pigerne motiveret til også at søge nogle andre job. Der er desværre også en tendens til nogle af de steder, hvor den nye teknik er indført, og hvor kvinderne er med, at det kun er de mere rutineprægede opgaver, de får, og så snart jobbene bliver mere kreative, synes mændene også, de er interessante, og sætter sig på dem.

Dette her er ikke bare et spørgsmål om at sige, at kvinderne nu skal prøve at søge noget andet. Det er selvfølgelig et holdningsmæssigt problem; vi må simpelt hen prøve at motivere pigerne til det, men vi skal selvfølgelig også gøre noget. Vi skal virkelig gøre en indsats for at sige til de unge piger, at de skal prøve at komme med; vi skal sørge for inden for hele uddannelsessystemet at oplyse om de muligheder, pigerne har, og vi skal sørge for, at der er ligestillingskonsulenter inden for hele arbejdsformidlingsområdet, sådan at vi i højere grad får kvinderne over i de job, som der er fremtid i.

Jeg tror også, det af en anden grund er vigtigt, at kvinderne er med, for netop den ny teknik kunne godt have brug for, at der var nogle kvinder med til at udforme, hvad den skal bruges til, sådan at vi måske også får den gjort mere menneskelig. Jeg har i øvrigt selv den private teori, at grunden til, at mange piger kun søger ud i de traditionelle job, er, at vi kunne trænge til at gøre hele vores arbejdsmarked mere familievenligt. Det er nemlig karakteristisk, at typiske kvindefag også er fag, hvor man kan have fleksible arbejdstider. Det kunne vi godt bruge på det øvrige arbejdsmarked, så det både for kvin-